

## † Γέροντος Γεωργίου Γρηγοριάτου (Καψάνη): Μορφές εμπειρίας της χάριτος του Θεού (μέρος 1ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)





Ποιες είναι οι εμπειρίες της χάριτος που μπορεί να λάβει ο χριστιανός, ώστε η πίστη και η χριστιανική ζωή να μη είναι γι' αυτόν κάτι διανοητικό και εξωτερικό, αλλά αληθινή, πνευματική αίσθηση του Θεού, κοινωνία με τον Θεό, οικείωση του Θεού, στην οποία συμμετέχει ο όλος άνθρωπος;

Είναι πρώτα-πρώτα μία εσωτερική πληροφορία ότι διά της πίστεως στον Θεό βρίσκει το αληθινό νόημα της ζωής του. Αισθάνεται ότι η πίστη του προς τον Χριστό είναι πίστη που τον αναπαύει εσωτερικά, που δίνει νόημα στην ζωή του και τον καθοδηγεί, που είναι ένα δυνατό φως που τον φωτίζει. Όταν αισθανθεί έτσι την χριστιανική πίστη μέσα του, έχει αρχίσει να ζει την χάρη του Θεού. Ο Θεός δεν είναι κάτι εξωτερικό γι' αυτόν.

Άλλη εμπειρία της χάριτος του Θεού λαμβάνει ο άνθρωπος, όταν ακούει στην

καρδιά του την πρόσκληση του Θεού να μετανοήσει για τα σκοτεινά και αμαρτωλά του έργα, να επιστρέψει στην χριστιανική ζωή, να εξομολογηθεί, να μπει στον δρόμο του Θεού. Αυτή η φωνή του Θεού που ακούει μέσα του , είναι μία πρώτη εμπειρία της χάριτος του Θεού. Τόσα χρόνια που ζούσε μακριά από τον Θεό, τίποτε δεν καταλάβαινε.

Αρχίζει να μετανοεί· εξομολογείται για πρώτη φορά στην ζωή του στον Πνευματικό. Μετά την εξομολόγηση αισθάνεται βαθιά ειρήνη και χαρά, που ουδέποτε στην ζωή του είχε αισθανθεί. Και τότε λέει: “ Ανακουφίστηκα”. Αυτή η ανακούφιση είναι επίσκεψη της θείας χάριτος σε μία ψυχή που μετανόησε, και ο Θεός θέλει να την παρηγορήσει.

Τα δάκρυα που έχει ο χριστιανός που μετανοεί, όταν προσεύχεται και ζητά συγχώρηση από τον Θεό ή όταν εξομολογείται , είναι δάκρυα μετανοίας. Αυτά τα δάκρυα είναι πολύ ανακουφιστικά. Φέρνουν πολλή ειρήνη στην ψυχή του ανθρώπου. Και τότε ο άνθρωπος αισθάνεται ότι αυτά είναι δώρο και εμπειρία της θείας χάριτος.

Όσο βαθύτερα μετανοεί και έρχεται σε περισσότερη αγάπη προς τον Θεό και προσεύχεται με ένα θεϊκό έρωτα, τόσο εκείνα τα δάκρυα της μετανοίας γίνονται δάκρυα χαράς, δάκρυα αγάπης και θείου έρωτος. Αυτά τα δάκρυα, που είναι ανώτερα από τα δάκρυα της μετάνοιας, είναι μία ανώτερη επίσκεψη και εμπειρία της χάριτος του Θεού.

Προσερχόμαστε να κοινωνήσουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μετανοημένοι, εξομολογημένοι , με νηστεία και πνευματική προετοιμασία. Μετά την Θεία Κοινωνία τι αισθανόμαστε; Βαθειά ειρήνη στην ψυχή μας, χαρά πνευματική. Είναι και αυτό μία εμπειρία και επίσκεψη της χάριτος του Θεού.

Άλλες φορές πάλι, κατά την διάρκεια της προσευχής ή της θείας λατρείας ή της Θείας Λειτουργίας, αισθανόμαστε ανεκλάλητη χαρά. Και αυτό είναι επίσκεψη της χάριτος και εμπειρίας του Θεού.

Υπάρχουν όμως και άλλες ανώτερες εμπειρίες του Θεού. Η ανώτερη εμπειρία του Θεού είναι η θέα του ακτίστου Φωτός. Αυτό το Φως είδαν οι μαθητές του Κυρίου στο Όρος της Μεταμορφώσεως. Είδαν τον Χριστό να λάμπει όλος σαν τον ήλιο με ένα ουράνιο και θείο φως, το οποίο δεν ήταν υλικό, κτιστό φως, όπως είναι ο ήλιος και τα άλλα κτιστά φώτα. Ήταν άκτιστο Φως, δηλαδή το Φως του Θεού, το Φως της Αγίας Τριάδας.

Αυτοί που καθαρίζονται τελείως από τα πάθη τους κι από την αμαρτία και προσεύχονται με αληθινή και καθαρά προσευχή, αξιώνονται αυτής της μεγάλης

εμπειρίας, να δούν το Φως του Θεού απ' αυτή τη ζωή. Κι όχι μόνο το βλέπουν από τώρα, αλλά και τους βλέπουν από τώρα μέσα σ' αυτό το Φως. Διότι αυτό το Φως περιβάλλει του Αγίους. Εμείς δεν το βλέπουμε, αλλά οι καθαροί στην καρδιά και άγιοι το βλέπουν. Το φωτοστέφανο που εικονίζεται γύρω από τα πρόσωπα των Αγίων είναι το Φως της Αγίας Τριάδας, που τους έχει φωτίσει και αγιάσει.

Στο βίο του Μεγάλου Βασιλείου διαβάζουμε ότι τον Μέγα Βασίλειο, όταν προσεύχονταν στο κελί του, τον έβλεπαν να λάμπει όλος από το άκτιστο Φως, το οποίο τον περιαύγαζε. Και σε πολλούς βίους των Αγίων βλέπουμε το ίδιο.

Άρα λοιπόν το να αξιωθεί κανείς να δει το άκτιστο Φως είναι μία ανώτατη εμπειρία του Θεού, η οποία δεν δίδεται σε όλους, αλλά σε ελάχιστους, όσους έχουν προχωρήσει στην πνευματική ζωή. Κατά τον αββά Ισαάκ, σε κάθε γενιά μόλις ένας άνθρωπος κατορθώνει να δει εναργώς το άκτιστο Φως (Λόγος λβ'). Υπάρχουν όμως και σήμερα άγιοι χριστιανοί που αξιώνονται να έχουν αυτή την μοναδική εμπειρία του Θεού.

Βέβαια πρέπει να πούμε ότι καθένας που βλέπει ένα φως, δεν σημαίνει ότι βλέπει το άκτιστο Φως. Ο διάβολος πλανά τους ανθρώπους και τους δείχνει άλλα φώτα, δαιμονικά ή ψυχολογικά, για να νομίσουν πως είναι το άκτιστο Φως, ενώ δεν είναι. Γι' αυτό κάθε χριστιανός που βλέπει κάτι ή που ακούει μια φωνή ή που έχει μια εμπειρία, δεν πρέπει να την δέχεται ως εκ Θεού, γιατί μπορεί να πλανηθεί από τον διάβολο. Αλλά πρέπει να την εξομολογηθεί στον Πνευματικό του, κι αυτός θα του πει αν είναι εκ του Θεού ή αν είναι της πλάνης και των δαιμόνων. Χρειάζεται πολλά προσοχή στο θέμα αυτό.

**Πηγή:** Αρχιμ. Γεωργίου, Καθηγουμένου Ι. Μονής Οσίου Γρηγορίου, Εμπειρίες της Χάριτος του Θεού, Ι.Μ.Οσίου Γρηγορίου, Αγιον Όρος 1998.